

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1234/2020
18.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данила Костића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К.бр.77/2019 од 26.02.2020. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.195/20 од 19.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данила Костића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 9К.бр.77/2019 од 26.02.2020. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.195/20 од 19.08.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 9К.бр.77/2019 од 26.02.2020. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и кривичног дела непружање помоћи лицу које је повређено у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне новчане казне у износу од по 100.000,00 динара и затим је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 200.000,00 (двестотинехиљада) динара коју је дужан да плати суду у року од један месец по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће исту извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 месеци, а коју меру ће извршити надлежна ПУ Лесковац према месту пребивалишта окривљеног. Оштећени

ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и судски паушал, а како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.195/20 од 19.08.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљених АА и ГГ, па је потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу 9К.бр.77/2019 од 26.02.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Данило Костић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи правноснажну пресуду Вишег суда у Лесковцу 11Кж1.бр.195/20 од 19.08.2020. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело за које је осуђен, а окривљеног ГГ применом члана 454. ЗКП и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да евентуално досуди трошкове кривичног поступка у мањем износу од признатог или да у том делу одлуку укине.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитом доказу и то на записнику о препознавању окривљеног АА од стране оштећеног ББ, а без ког незаконитог доказа не би била донета осуђујућа пресуда у односу на окривљеног АА. По ставу браниоца овај доказ је незаконит из разлога јер је доказна радња препознавања лица изведена супротно одредбама ЗКП и правилима струке, обзиром да је предузета истовремено у односу на окривљеног АА и сведока ДД који су били истовремено предмет препознавања у просторији са још три лица, а не у односу на свако од ова два лица појединачно, као и да јавни тужилац није у записник навео све битне физичке карактеристике свих присутних лица како би се накнадно могло утврдити да ли се заиста ради о особама сличних физичких карактеристика или не, нити је уз наведени записник сачињења фотодокументација. Поред тога, истиче се и да је наведени записник о препознавању прибављен супротно одредби члана 9. ЗКП, јер су окривљени АА и сведок ДД од стране МУП-а ПУ Лесковац добили позиве у својству грађанина за

дан 09.08.2018. године ради прикупљања обавештења у предистражном поступку у смислу члана 288. став 1. ЗКП, а не позиве у коме им је назначен прави разлог њиховог позивања и то ради вршења доказне радње препознавања, чиме су они по ставу браниоца обманути у погледу разлога долажења наведеног дана у просторије ПУ Лесковац.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Данила Костића били су предмет разматрања Вишег суда у Лесковцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Лесковцу 9К.бр.77/2019 од 26.02.2020. године. Виши суд у Лесковцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 5 другостепене пресуде 11Кж1.бр.195/20 од 19.08.2020. године изнео разлоге које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да дело које је предмет оптужбе не представља кривично дело и да су на чињенични опис наведен у изреци пресуде примењене одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима које се у конкретном случају не могу применити, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, образлажући ове повреде закона бранилац фактички указује на неразумљивост изреке првостепене пресуде, истичући да се у изреци првостепене пресуде наводе повреде одредаба чланова 21. и 82. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, иако сам чињенични опис у изреци пресуде указује на повреду одредбе члана 42. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, својим наводима којима образлаже ову повреду закона бранилац фактички оспорава правилност обрачуна од стране суда трошкова које је окривљени дужан да накнади оштећенима на име награде њиховом пуномоћнику за разгледање списка предмета и у вези са тим висину износа трошкова кривичног поступка, а чија оцена је у домену утврђеног чињеничног стања које не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости као ванредном правном леку.

Како су, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлози побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, док се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1.

тачка 11) ЗКП, те на погрешно утврђено чињенично стање везано за трошкове кривичног поступка, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде противречна датим разлозима везано за повреде оштећених, те да првостепена и другостепена пресуда уопште немају разлоге о одлучним чињеницама везано за кривично дело непружање помоћи лицу које је повређено у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, а посебно не садрже разлоге који се тичу умишљаја окривљеног, као и да су противречни разлози наведени у образложењу првостепене пресуде везано за оцену исказа оштећеног ББ. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Данила Костића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.